

Nedvědoviny

NOVINY,
KTERÉ PÍŠEME
MY!

ZNÁTE PŘÍBĚH NEDVĚDOVA NÁMĚSTÍ?

Tak jsme si v naší redakci říkali: proč se vlastně naše náměstí jmenuje Nedvědovo náměstí? Rozhodli jsme se zjistit, co se skrývá za tímto názvem, a udělali jsme malou anketu mezi obyvateli Podolí. A víte co? Nejčastější odpověď byla: netuším.

Nedvědovo náměstí nese jméno po MUDr. Miloši Nedvědovi, za tímto názvem se však skrývá silný příběh celé jeho rodiny. Miloš byl český lékař, který se po okupaci Československa zapojil do pro-

tinacistického odboje. Společně se svou ženou Zdenkou, rovněž lékařkou, riskovali své životy při pomoci ostatním.

V roce 1942 byl Miloš zatčen gestapem a později deportován do Terezína a poté do Osvětimi, kde v roce 1943 zahynul. Zdenka byla vězněna spolu s ním a mezi spoluvězni si vysloužila přezdívku „Sluníčko lágru“ – díky své neúnavné péči a schopnosti přinášet naději i v nejtemnějších chvílích. Rodina Nedvědových je symbolem odvahy, lidskosti a oběti. Jejich příběh si tak připomínáme názvem náměstí od roku 1948.

V době první republiky, konkrétně v letech 1925–1940, se náměstí jmenovalo Komenské. Poté bylo přejmenováno na Podolské náměstí, což připomínalo dříve samostatnou obec Podolí, která byla připojena k Praze v roce 1922.

ANKETA

Jana Tonarová	Ředitelka, výchovný poradce, učitelka 1.C	Tak to vím, je to podle Miloše Nedvěda.
Zuzana Dostálová	Zástupkyně ředitelky pro 2.stupeň, učitelka 6.A	Teď si nevzpomenu, ale vím že to byl buď Nedvěd nebo Nedvědov.
Věra Štědrónská (Vavrová)	Učitelka 9.A	Já si myslím že to bylo podle nějakého radního nebo starosty.
Kamila Babická	Učitelka 7.A	Asi podle politika Nedvěda.
Jana Šrámková	Učitelka 5.B	Třeba podle starosty Nedvěda.
Nora Pavlíková	Učitelka 5.A	Třeba podle vojáka Nedvěda.
Marie Hizashi (Zamrazilová)	Učitelka 4.B	Podle doktora Nedvěda.
Ivana Vyhňalová	Učitelka 4.A	Nevím, asi podle Nedvěda.
Milena Pyszková	Učitelka 3.A	Tak to vůbec netuším.
Lenka Měcháčková	Učitelka 2.B	Asi podle Nedvěda.
Jana Laššáková	Učitelka 2.A	Netuším, třeba podle Nedvěda.
Magdalena Nicoaulová	Učitelka HV	Tak třeba podle spisovatele Nedvěda.
Radana Urbanová	Vychovatelka 1.B, 0.A	Netuším.
	Prodavačka v Cheecupu	Tak to nevím.
	Kuchařka v jídelně	To fakt netuším.
Zuzana	Zákaznice Cheecupu	To není podle toho fotbalisty? :)

„Máme doma malou zoo!“ říká paní učitelka Markéta Linhartová

Rozhovor vedla trojice nebojácných redaktorů z 3.B – Tereza Nováková, Vincent Kurz a Jáchym Krajbich. Ptali se na zlovyky, oblíbená jídla, domácí mazlíčky i na to, jestli by paní učitelka zvládla den bez telefonu. A odpovědi? Ty vás možná překvapí...

Věnujete se nějakému sportu?

Pravidelně se sportu nevěnuji, protože na to bohužel nemám tolik času, ale mezi mé nejoblíbenější sporty patří plavání a jízda na kole, takže když to jde a mám čas, tak plavu a jezdím na kole.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Ano, hraju na klavír.

Máte nějaké plány na prázdniny?

Velké plány na prázdniny zatím nemám, ale určitě mám v plánu odpočívat – to je pro mě nejdůležitější – a být s dětmi a s celou rodinou, protože na to se moc těším. Doufám, že se nám podaří podívat se zase k moři.

Těšíte se po prázdninách do práce?

(smích) Moc. Těším se moc a hlavně se těším na všechny ty novinky, které nás čekají v příštím školním roce.

Máte nějaký zlovyk?

Zlovyk? Na to jste mě teď dostali. Přemýšlím... Tak se k tomu kdyžtak vrátíme.

Bez čeho nebo koho si neumíte představit den?

Svůj den si nedokážu představit bez kávy a bez zábavy.

Jaké ráda dostáváte dárky?

Nejradši mám dárky, které jsou od srdce – i malé drobnosti – a úplně nejradši mám ty, které i krásně voní. Květiny mám moc ráda.

Máte radši léto, nebo zimu? A proč?

Těžká otázka. Myslím si, že obě roční období mám ráda stejně, protože mě

velice baví lyžování, takže každou zimu jsme na horách. Ale když o tom přemýšlím, možná o trošičku víc mám radši léto, protože člověk nemusí mít na sobě tolik oblečení.

Máte nějakého domácího mazlíčka? A jak se jmenuje?

Tak tohle bude těžké. To bude dlouhá odpověď, udělejte si tam spoustu místa. My máme totiž spoustu domácích mazlíčků. Když to vezmeme od akvária, máme želvu, potom morče, křečka, moje maminka má papouška – protože bydlíme společně, tak se to počítá jako domácí mazlíček nás všech. Potom mám dvě kočky a dohromady máme čtyři psy. Já mám dva pejsky, maminka jednoho a ještě mám jednoho velkého psa, který hlídá celý náš dům. Takže celkem čtyři psy.

Takže máte takovou malou zoo? (smích)

Takže máme takovou malou zoo. Všichni to říkají. Nevím, jestli budu vědět, jak se jmenují úplně všichni. Jména vám klidně můžu říct taky. Chcete všechna jména?

Tak nemusíme úplně všechny rybičky. (smích)

Áááá, tady se pozná zkušený reportér.

Takže želva nemá jméno, to je prostě želva. Největší pes se jmenuje Eddie, potom máme mopse – ten se jmenuje Tibich, jorkšíra a to je Bobík. Můj kocour první se jmenuje Chlupáč a druhý se jmenuje Scuby. Morče Tomáškovu se jmenuje Gumbal a nový přírůstek se jmenuje Fokurička. A papoušek taky nemá jméno – vlastně podle mě mu maminka říká Křišpín.

Považujete se za dobrou řidičku?

Já teda musím říct, že ano, a prozatím jsem nebourala. Začukám to, tak doufám, že se mi to nestane. Můj manžel říká, že dobře umím projíždět kruhové objezdy.

Dostala jste někdy pokutu?

Já jsem pokutu nedostala, ale docela dost jich platím. Ty dělá můj manžel, protože můj manžel, to je drak silnic.

Zvládla byste být na jeden den bez moderních technologií – telefon, počítač?

Já si myslím, že bych to zvládla, a dokonce to vyhledávám. Takže když mohu, tak třeba o víkendu, když máme možnost a odjíždíme na chatu. Tam jezdíme rádi, protože tam všechny tyhle věci většinou nejsou a ještě si i mobil přepnu do režimu „nerušit“ – a v ten moment jsem prostě jenom já, chata a příroda. A je to skvělý.

Který předmět učíte nejraději?

Nejraději určitě angličtinu a hudební výchovu.

Jak odpočíváte?

Málo. (smích)

Odpočívám u čtení knihy nebo tak, že si doma prostě lehnu na sedačku a vezmu si svého kocourka Chlupáčka a prostě si lebedíme – to je můj velký odpočinek.

Čím byste byla, kdybyste nebyla učitelka?

To nevím. Od malička mám strašně ráda děti. Bráchovi jsem vždycky pomáhala s dětmi. Takže mě to vždycky táhlo k tě dětské dušičce. Myslím si, že asi jinou práci bych ani dělat nemohla, protože tohle mě prostě baví.

Co je vaše nejméně oblíbené jídlo ve školní jídelně?

Nejméně oblíbené by byly masové koule v rajské omáčce s knedlíkem. A méně oblíbené – v naší školní jídelně se přiznám – jsou špagety s boloňskou omáčkou.

Jaký je váš oblíbený film a herec?

Mám jich víc, ale teď, když jste se zeptali, tak jsem si vybavila Titanic a mého oblíbeného herce Leonarda DiCapria.

A ještě se vrátíme k tomu, jestli máte nějaký zlovyk?

Ano, ještě jsme neprobrali ten zlovyk. Já o tom přemýšlím pořád celou dobu a zlovyk, co teď mám, je obliba ve sladkých dobrotách. A to se můžete i přesvědčit, protože ve družině na mě po skončení rozhovoru čeká rakvička se šlehačkou. Na tu se těším.

Moc děkujeme za rozhovor.

Děda Pavel vzpomíná ...co vyváděl o prázdninách

Rozhovor s dědou vedla
Justýna Hlavicová z 2.B.

Dědu Pavla už znáte. V prvním čísle si na stránkách Nedvědovín povídal se svou vnučkou Justýnkou o tom, jak to chodilo v naší škole před více než osmdesátí lety. Prázdniny jsou za dveřmi, a tak se Justýnka tentokrát dědy vyptávala, co vyváděl o prázdninách.

Doba, kdy bylo dědovi, jako je teď vám, nebyla moc veselá. Probíhala druhá světová válka. „My děti jsme to ale moc nevnímaly, pokud nám zrovna nad hlavou neřítaly bomby“, vypráví děda. „Nepřišlo nám divné ani to, že máme vysvědčení v češtině i v němčině, to byla součást života v Protektorátu. Na prázdniny jsme se těšili zrovna tak, jako se na ně těšíte vy.“

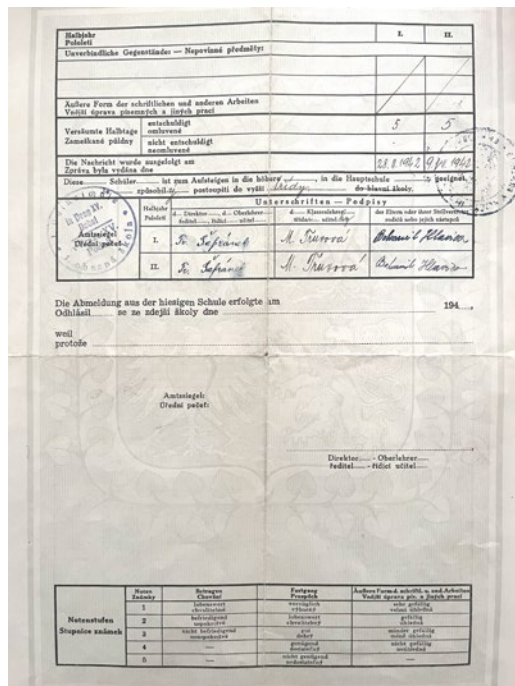
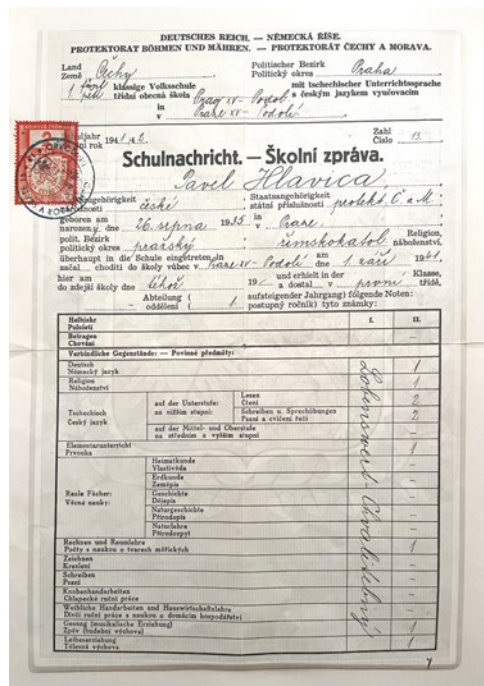
Někdy s rodiči a bráchou Milošem jezdil na pár týdnů na venkov, velkou část prázdnin ale trávil doma v Podolí. „S klukama jsme byli celé dny na plovárně. Bylo jich tu několik, my ale měli nejradši Mejzlíkárnou,“ vzpomíná děda.

Tam, kde je teď plavecký stadion, byla za dědova dětství vápenka, továrna, kde se z vápence vyrábělo vápno a cement. Lidé se chodili jednoduše koupat do Vltavy. Do Žlutých lázní můžeme jít i dnes, vedle nich, tam, kde kotví hotel Racek, byly Modré lázně. Oboje se jmenovaly jednoduše podle barvy, kterou byla natřená prkna ohrady a převlékáren. „Mejzlíkárna“ byla malá plovárna v místě, kde je v současnosti restaura-

ce Podolka. „Říkali jsme jí podle zdejšího plavčíka pana Mejzlíka. Byl to tělnatý chlap, který nás děti učil plavat. Nosil pruhované námořnické triko a bílou čepici s kšilttem. Někdy usnul a chrápal tak, že se to neslo celou plovárnou. Na vodě byla dřevěná mola a některá byla ponořená pod vodu. To byla taková dnešní brouzdaliště. A taky tam předstíraly plavání paničky, které držely hlavy vysoko nad hladinou, aby si nenamočily účes. To bylo něco pro nás. Schválně jsme začali skákat kufrý, abychom je co nejvíc zmáčkali,“ usmívá se děda při vzpomínce na další ze svých rošťáren. V „Mejzlíkárně“ měli taky s klukama zakotvené „maňasy“, malé lodičky, na kterých jezdili po Vltavě.

Kousek od téhle plovárny bylo dětské hřiště. „Byl to takový šterkový plácek, na kterém byla rozlámaná houpačka. Můj brácha Miloš si na ni navázal provazy, aby se mohl ještě víc rozhoupat a dopadlo to špatně. Sletěl a prorazil si bradu,“ vzpomněl si děda na jedno z mnoha zranění, které se starším bratrem utrpěl při podolských lumpárnách. Ty pak klukům ošetřovala paní doktorka Nedvědová, dětská lékařka a manželka docenta Nedvěda, o kterém se dočtete víc na dalších stránkách našich novin.

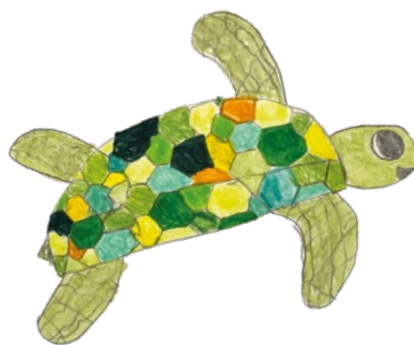
A jak to bylo s dědovým vysvědčením, které jsme vám slíbili minule? Můžete se podívat sami. Prvňáček Pavel Hlavica nebyl sice úplně jedničkář, ale rozhodně si ve škole nevedl špatně. A i když byl dost rošťák, dvojku z mravů nikdy nedostal.

Dvojku by zasloužila i paní učitelka, která na vysvědčení spletla o pár dní dědovo datum narození.

Kdo prošel kurzem plavčíka Mejzlíka, dostal vysvědčení „vyučeného plavce“.

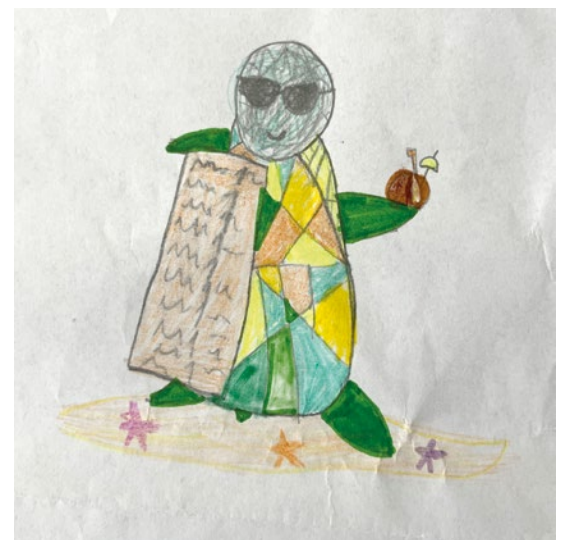
Co na to želva?

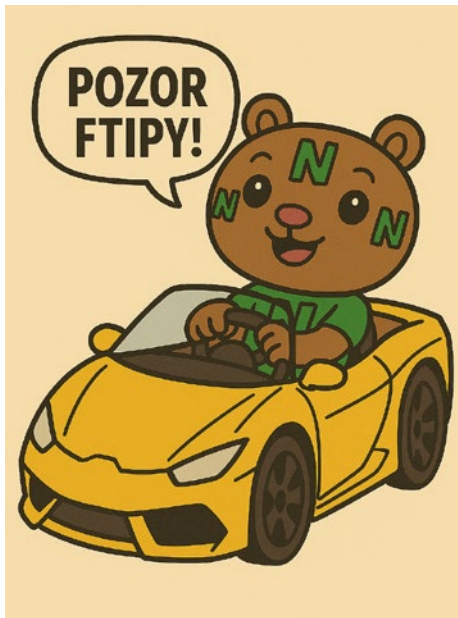
Ahoj děti.

Tak jsem se zúčastnila klasifikační porady na vaší škole. Řešili se tam vaše známky na vysvědčení. Co vám povím, někdo z vás to má lepší, někdo horší, ale všichni jste toho zvládli hodně! Žasla jsem nad tím, co všechno umíte. Tolik předmětů jsem já v želví škole neměla. Na prouce nás učili jenom to, jak rozeznat jetel od jahody. Násobilka? Vždyť já ani nevím spočítat, kolik pampelišek za dne sní! A na tělesné výchově jsme se jenom procházeli po teráriu, nebo jsme se učili, jak vylézt na práh dveří, když nás nechají naši chovatelé chodit po bytě. A žádná angličtina ani čeština. My želvy jenom žvýkáme jídlo a když se na sebe zlobíme, tak na sebe jen škaredě zíráme. Za tu skvělou práci si zasloužíte odpočinek. Vyhřejte si pořádně krunyře a zaplavejte si. To prý skoro všichni umíte, protože i to každý týden trénujete. To já bych se hned utopila. Zdar a vidíme se v září!

Pravidelný sloupek o aktuálních tématech pro vás píše Jáchym Krajbich ze 3.B.

Ilustrovala Tereza Nováková ze 3.B.

„Šéfe, to je to nové Lambo?“
„Jo. A kdybys chtěl, a hodně makal od rána do večera, každý den.....tak příští rok budu mít ty Lamba dvě.“

„HURVAJZ, PROČ jsi nakreslil tatuldovi modré vlasy?“
„Protože nemám plešatou pastelku!“

PAN SPEJBL objevil v časopisu kvíz. Nejprve z něj zkoušel Máničku.

„Co bys, Máni, udělala, kdyby ti spadla do čaje moucha?“

„Prosím, vzala bych lžičku a vylovila ji,“ odpověděla Mánička.

„A co bys udělala, kdyby lezl po stěně pavouk?“
„Vzala bych papír a zamáčkla bych ho.“

„A co bys dělala, kdybys plula v lodce po moři a proti tobě se řítíl rozzuřený žralok?“
„Vzala bych harpunu a zastřelila bych ho.“

„Poslední otázka: Co bys udělala, kdybys v parku potkala ředitele školy?“
„Způsobně bych ho pozdravila.“

„Dobře,“ řekl pan Spejbl, „a teď přijde na řadu Hurvínek. Tak, synu, co bys udělal, kdyby ti spadla do čaje moucha?“
„Vzal bych harpunu a zastřelil bych ji,“ řekl Hurvínek, který předtím poslouchal, jak odpovídá Mánička, ale nějak se mu to popletlo.

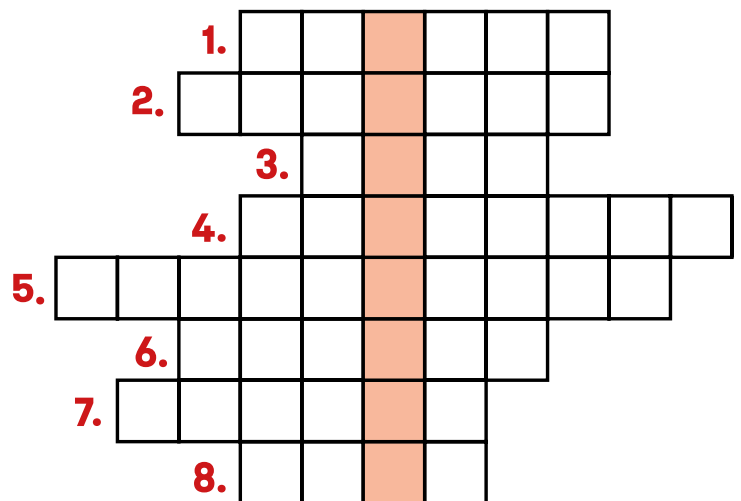
„A co bys dělal, kdyby po stěně lezl pavouk?“
„Vzal bych lžičku a vylovil bych ho.“

„A co bys dělal, kdyby se na tebe řítíl žralok?“
„Způsobně bych ho pozdravil.“

„A co bys dělal, kdybys v parku potkal pana ředitele?“
„Vzal bych papír a zamáčkl bych ho.“

KŘÍŽOVKA

1. Pražská čtvrť kde se nachází Letiště Václava Havla
2. Rychlé závodní auto
3. Dravý pták
4. Příšera z Harryho Pottera, která se živí šťastnými pocity
5. Místo kam se chodíme v létě koupat
6. Letní ovoce
7. Boty do mokra
8. Spíme v něm na táboře

AKCE PRO NEDVĚDOVINY

Hurá, prázdniny jsou za rohem a zmrzliny není nikdy dost! Přines tento kupón do Kavárny Cheecup a pochutnej si — ke koupenému kopečku zmrzliny dostaneš druhý ZDARMA!

Akce pro čtenáře Nedvědočin platí do 15. 7. 2025. Kupón lze uplatnit pouze jednou.

Děkujeme Kavárně Cheecup za sladkou podporu našich malých i velkých čtenářů!

Cheecup

HÁDANKY

Hádky pro vás připravil **Kryštof Ruth ze 3.B.**

1)

Je to z kamene, je to velké, bylo to vcelku, v zimě vejpl a teď zase vcelku, co je to?

2)

Je to kulaté, na pro-vázku a točí se to sem tam, co je to?

3)

Jedna hlavička, jedna nožička, hlavička když zčervená, konec nožky znamená.

1. odpověď: panáček padlím při pražském povstání v květnu v roce 1945. Je to socha před školou.
2. odpověď: foto.
3. odpověď: srka

Nedvědoviny vydala ZŠ Nedvědovo náměstí za podpory SRŽŠ Nedvěďák. Druhé číslo vyšlo 19. června 2025 v nákladu 100 kusů.

Máš nápad, vtípy, hádky, obrázek, komiks, křížovku nebo článek, který by se hodil do Nedvědočin? Skvělé! Pošli nám ho na e-mail nedvedoviny@gmail.com. V příštím školním roce budeme zase pokračovat. Užijte si prázdniny.